

actief kritisch betrokken

Nieuwsbrief

Fractienieuws Politieke Vereniging Sterk Meppel

Extra nieuwsbrief juni 2022

www.sterkmeppel.nl -

Jaap en Klaas: verschillend maar toch hetzelfde

In deze -eenmalige- extra nieuwsbrief neem ik u mee in twee interviews. De eerste met vertrekkend wethouder Jaap van der Haar en daarna het interview met zijn opvolger Klaas de Vries. Beide mannen hebben eigenlijk opmerkelijk veel met elkaar gemeen zoals u kunt lezen.

Elisabeth Bakkenes

Jaap van der Haar:

De participatieve democratie staat te dringen

Vier jaar geleden trad Jaap van der Haar aan als wethouder namens Sterk Meppel. Een bestuurder zonder ervaring in de lokale politiek maar met een indrukwekkend nationaal en internationaal cv. Toch zei hij, na een denkpauze, volmondig ja op onze vraag om wethouder voor Sterk Meppel te worden. Reden? De ideeën en standpunten van Sterk Meppel pasten precies bij hem. Bovendien wilde hij graag iets voor Meppel terug doen; ook al woont hij formeel in Hamingen dat een steenworp van Berggierslanden in de gemeente Staphorst ligt.

Je hebt vier jaar lang heel hard gewerkt en veel bereikt. Waar ben je het meest trots op?

Als ik kijk naar de dingen die voor mensen zichtbaar zijn dan ben ik het meest trots op de transformatie van de HBS en Marijkeschool. Daar hebben we ervoor gezorgd dat vanuit Meppeler erfgoed een potentieel nieuw monument is neergezet. Dat is precies in de lijn van wat Sterk Meppel wil. Met behoud van erfgoed ontwikkelingen mogelijk maken.

Daar ben ik niet alleen trots op maar daar mogen vooral Sterk Meppel en haar leden trots op zijn. Zij hebben altijd de strijd gevoerd voor behoud van sfeer, karakter, monumenten en water. Met het Kwaliteitsmanifest en Erfgoedbeleid is daar na veertig jaar strijd een bestuurlijke lijn in gekomen. Dat is echt een enorme stap.

Maar er zijn vanuit het verkiezingsprogramma nog veel meer goede dingen gedaan waar ik net zo trots op ben zoals de verbetering van groenonderhoud en biodiversiteit.

Vier jaar geleden gaf je, bij je aantreden, aan dat je vernieuwing van de democratie belangrijk vindt. Wat versta je onder die vernieuwing en wat heb je daarin bereikt?

Ik geloof dat de representatieve democratie op een eind loopt. Niet vandaag of morgen, maar wel binnen afzienbare tijd. Het is niet meer van deze tijd dat 23 mensen de bevolking van Meppel vertegenwoordigen. De participatieve democratie staat te dringen. Daar heb ik steeds naar gehandeld. Zorgen dat mensen betrokken werden bij de plannen voor hun buurt of toekomst. In de Oosterboer hebben zoveel mensen meegedacht over de wijkaanpak; daardoor is dat meer geworden dan nieuwe bestrating of parkeerplaatsen maar krijgt ook de sociale samenhang en duurzaamheid een plek in de aanpak. In alle processen rond duurzaamheid hebben grote werkgroepen van wel 40 of 50 mensen over meegedacht. Bij de warmtetransitievisie waren 2000 mensen betrokken en in Berggierslanden kwamen honderden mensen naar de inloopavond hoe de wijk van het gas af kan.

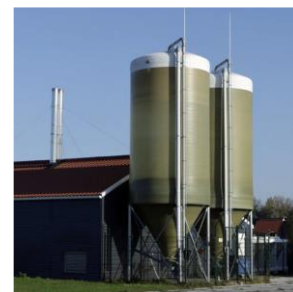
Ik zie de raad dus in de toekomst veel meer in de controlerende rol of de participatie wel goed is geweest. Als dat niet gedaan wordt roept het weerstand op. Kijk maar naar de mulo locatie. Er wordt gereageerd als ze zich laten horen maar waren niet betrokken bij de plannen. Dan heb je geen draagvlak. Als je alleen maar formele procedures doorloopt en er geen echte interactie is, is het niet vreemd dat burgers geen vertrouwen in de overheid hebben.

Hoe kijk je in het algemeen terug op die vier jaar en de samenwerking met raad?

Het is een fantastische baan maar de verhouding tussen raad en college vraagt aandacht. Er haken door het hele land veel wethouders af omdat het een heel complexe baan is waarbij je tussen de raad en de samenleving zit. En de verwachtingen van de verschillende partijen passen lang niet altijd bij elkaar. Dat geeft druk, heel veel druk. Neem de biomassacentrale bijvoorbeeld.

Onderhandelingstechnisch:

- zit je vast aan een contract.
- Er zijn juridische kaders uit het verleden.
- Je hebt met mede-aandeelhouders en hun belang te maken.
- Je wil de belangen van het wijkplatform/inwoners behartigen.
- Inwoners stellen -terecht- vragen over de prijs van warmte.
- En je moet aan allerlei kaders van de raad voldoen.

Kom daar maar eens uit. En oh wee als je het anders doet dan raad heeft gevraagd; dan zit je met een probleem. Ik heb steeds geprobeerd kwetsbaar te blijven door een eerlijke dialoog en goede uitleg van de situatie, dilemma's en (on)mogelijkheden. Dat was niet makkelijk. Het is politiek niet gebruikelijk. En wat ook niet geholpen heeft is dat we anderhalf jaar digitaal hebben vergaderd. Dat is geen echte communicatie, geen echte interactie.

Je hebt er zelf voor gekozen om te stoppen. Was dat besluit anders uitgevallen als er geen corona was uitgebroken?

Dat is een lastige vraag. Het besturen van een stad is geweldig. Maar in het wethouderschap zit door die druk ook iets ongezonds. Loop ik niet in een fuik als ik door ga? Ik loop graag lange afstanden, dat geeft mij rust. Ik ben bang dat ik dat na een tweede periode wellicht niet meer zou kunnen doen. Dat ik kwaaltjes ga ontwikkelen. Ook mijn leeftijd speelt een rol. Maar als ik geen goede opvolger had gehad zou ik even goed nog door zijn gegaan omdat er veel in gang gezet is dat nog afgerond moet worden. Ik vind het belangrijk dat Sterk Meppel dan een goede bestuurder in het college heeft. Het is leuk om in de oppositie te zitten maar verantwoordelijkheid nemen is belangrijk als een derde van de kiezers op je stemt. In Klaas is die opvolger er: ik heb heel veel vertrouwen in hem.

Ben je na die vier jaar nog steeds van mening dat Sterk Meppel goed bij je past? Het is een behoorlijk eigenzinnige partij.

Sterk Meppel gelooft in de dingen waar ik ook in geloof. Het is een sociale partij die opkomt voor mensen die het minder hebben maar ook voor natuur, biodiversiteit en duurzaamheid. Ik heb in het landelijke bestuur van GroenLinks gezeten en voel mij daar ook thuis. Maar wat ik in die partij (GL) mis is de aandacht voor het behoud van historie. En dat eigenzinnige? Daar heb ik geen last van gehad want ik had geen ervaring in hoe dat bij andere, landelijke, lokale partijen gaat. Ik voelde me wel een paar keer in de kou staan maar daar kom ik snel weer overheen. Ik heb geen nacht wakker gelegen van welk politiek onderwerp dan ook.

Zijn er wel eens dingen geweest waarvan je later dacht “dat had ik anders moeten doen”?

De procedures rond Ruimtelijke Ordening heb ik echt moeten leren. Ik had geen idee hoe die processen liepen als er bouwplannen waren voor een gebied. Voor mijn gevoel heb ik daardoor te weinig aandacht gehad voor de bebouwing aan het laatste stukje van de Gasgracht. Bij de plannen voor het Zuideinde heb ik gezorgd dat de monumentencommissie iedere stap mee keek. Toen zat ik er goed in. Maar toen ik de procedures snapte was dat voor de Gasgracht al te laat. Ik hoop dat dat goed gaat komen want het is een belangrijke toegang tot de stad.

In de stukken van het college is tegenwoordig meer visie te vinden op de ontwikkeling van de stad. Kun je je daarin vinden?

Dat kan ik zeker. De hele inleiding in de Perspectiefnota die in 2021 in de raad werd behandeld is van mijn hand. Ik vraag me geregeld af hoe groot Meppel kan worden zonder haar ziel te verliezen. Ik denk dat dit maximaal 42 tot 45 duizend inwoners moet zijn. Dan moet er echt een streep gezet worden omdat er dan nog een bepaald evenwicht is tussen oud en nieuw. Als je groter wordt verlies je dat en verlies je de ziel. Er zullen vast mensen zijn die het centrum van Almere prachtig vinden maar ik vind het zielloos. Als je in Deventer komt dan is dat een centrum waar je sfeer en karakter voelt. Dat is in Meppel ook het geval en dat moeten we zeker zo houden; daar is evenwicht voor nodig. Wat dat betreft is het Kwaliteitsmanifest een belangrijke ontwikkeling. Dat

is geen theoretisch verhaal maar vraagt van initiatiefnemers om naar de omgeving te kijken en vanuit die omgeving het gebouw te laten ontstaan. Dan past het altijd omdat het in harmonie met de omgeving is.

En dan de toekomst. Hoe gaan de komende vier jaar er voor jou uit zien?

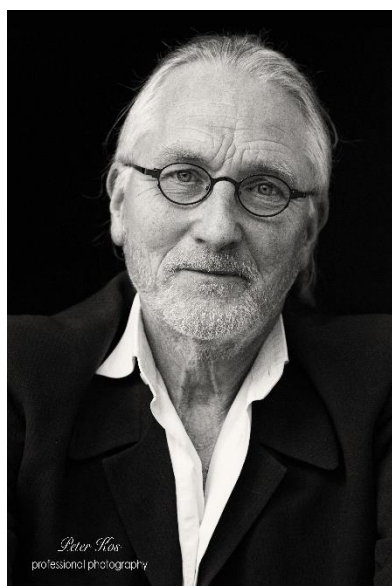
Ik heb oprecht geen flauw idee. Ik heb mij voorgenomen om tot volgend jaar niet in te gaan op vragen die op mij af komen. Ik wil even het vacuüm voelen na een leven vol hard werken, initiatieven oppakken en oplossingen vinden voor problemen. Gesprekken voeren die niet over mij gaan maar over die ander. De diepte in. Weg uit die 'wir schaffen das' modus. Geen idee of ik het kan maar het is nu tijd om daar los van te komen. Ik ga in ieder geval lopen samen met Jessica. Eerst naar Osnabrück. Vandaar over de Alpen naar Genua. Van Genua naar Palermo (het Europese lange afstand pad nr. 1) Voor ons betekent dat steeds twee of drie dagen lopen en dan een dag rust waarin we beiden een spiritueel boek lezen en die inhoud op de loopdagen bespreken om ons inhoudelijk te verdiepen. Verder heb ik geen plannen. Ik ben niet zo'n opa die op de kleinkinderen gaat passen.

Is er nog iets waar je het zelf over wilt hebben?

....stilte.... Ik heb dit nog nooit uitgesproken maar.... Weet je... Ik heb heel hard getrokken aan duurzaamheid maar ik ben bang dat het niet goed gaat komen. Wij realiseren er hier in Nederland misschien nog wel iets van maar de opwarming van de aarde gaat zo snel dat ik bang ben dat het niet meer te stoppen is. In Bangladesh moeten mensen al uit bepaalde kustgebieden vertrekken. Djakarta staat over 25 jaar onder water en ook Nederland zal er uiteindelijk niet onderuit komen. En aan de andere kant is er de warmtelijn die via Afrika door het middenoosten loopt. Daar loopt de temperatuur straks op tot boven de 50 graden en worden die gebieden onleefbaar. Er zal dan grote druk op Europa komen omdat daar nog wel een toekomst mogelijk is. Er komen dus grote sociaal maatschappelijke vraagstukken op ons af. Daarnaast zal er een opvattingenstrijd ontstaan tussen totalitaire regimes (zoals Rusland en China) en het westerse denken. Daar zal de economie het eerste oorlogsterrein zijn. Maar we moeten ook onder ogen zien dat het zich a la Oekraïne tot een werkelijke fysieke uiteenzetting tussen grootmachten kan ontwikkelen. Dan moeten we hopen dat die strijd over de stille oceaan wordt uitgevochten.

Ik heb alles dat ik doe steeds gedaan in het besef dat elke handeling die je moreel doet om die catastrofe te voorkomen de juiste is. Ook in deze vier jaar als wethouder. Daarmee voorkom je hem niet maar dat neemt de noodzaak om het goede te doen niet weg.

Namens bestuur, fractie en alle leden van Sterk Meppel danken we Jaap voor zijn tomeloze inzet en de wijze waarop hij de belangen van onze vereniging heeft vertegenwoordigd.

Klaas de Vries: Ik maak liever deel uit van de oplossing

De afgelopen vier jaar was Klaas de Vries naast zijn dagelijkse werk, waarvoor hij de hele wereld rond vloog, niet alleen actief als raadslid voor Sterk Meppel maar stond hij ook trouw iedere maand op straat om uw mening te vragen en zorgde hij er voor dat de nieuwsbrief iedere maand bij u op de digitale mat valt. Sinds 30 mei is hij als bestuurder aangetreden in het college waar hij de komende vier jaar aan de toekomst van Meppel gaat werken.

Vertel eens iets over jezelf Klaas. Waar ben je opgegroeid?

Ik ben geboren in 1968 en in Ommen opgegroeid in een warm maar wel zakelijk gezin. We woonden in een huis midden in het bos waar we altijd mee bezig waren, aan werkten. We hadden het thuis niet breed maar er was altijd goed en voldoende te eten en we gingen twee keer per jaar op vakantie. Ik denk dat mede daardoor mijn interesse en waardering voor andere culturen is ontstaan. Die vakanties waren altijd actief, veel cultuur, veel activiteiten en sporten. Op dat gebied was er altijd een gezonde competitie tussen mijn vader, broertje en mijzelf.

En toen ging je studeren?

Toen ik 18 werd ging ik in Groningen bedrijfskunde studeren. Daar heb ik veel mensen leren kennen en speelde ik op hoog niveau volleybal. Tot ik door een knieblessure moest stoppen. Ik was in drie jaar klaar met de studie en ben toen een jaar wat anders gaan doen voor ik afstudeerde.

Ik ging bij Bosch in Stuttgart werken en kwam vervolgens in een fantastisch project terecht. Samen met vijftig studenten uit veertig verschillende landen hebben we de Europese logistieke footprint van Bosch bestudeerd, opnieuw ontworpen en dat geïmplementeerd.

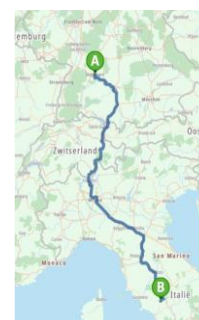
Ik heb daardoor anderhalf jaar in Stuttgart gewoond met een Duitse kamergenoot en was omringd door mensen die mij totaal niet kenden. Dat gaf een vreemde vrijheid omdat ze daardoor ook geen verwachtingen van mij hadden. Ik voelde daardoor de vrijheid om hele andere dingen te gaan doen, zoals motorrijden.

Je bent getrouwd en hebt een zoon; hoe hebben jullie elkaar leren kennen?

Ik ken Alessia al vanaf mijn zeventiende toen ik op vakantie met mijn ouders op een camping in Italië stond. Gewoon vriendschappelijk. We stuurden elkaar ieder jaar een kaartje met de kerst. Maar toen ik in Stuttgart was dacht ik "dat is best dichtbij, laat ik eens koffie bij haar gaan drinken".

Dus ik stuurde haar een kaartje, want in die tijd hadden we nog geen social media of mobieltjes, dat ik zou komen. Die afstand had ik een 'klein beetje' onderschat. Ik ging er op de motor naar toe en reed om vier uur 's morgens weg in de vooronderstelling dat ik er rond koffietijd zou zijn. Rond één uur was ik pas halverwege. En het was kóúd op de motor over de Brennerpas! Ik kwam pas 's avonds aan. Gelukkig kon ik bij de familie in een appartement blijven slapen. Het klikte weer meteen. Dus heb ik mijn baas gebeld dat ik wat langer wilde blijven en ben ik uiteindelijk twee weken gebleven voor ik naar Duitsland terug ging.

Maar ik moest ook nog afstuderen dus na anderhalf jaar Duitsland ben ik teruggegaan naar Nederland. Alessia en ik hebben toen nog eerst in een piepklein huisje in Harderberg gewoond waar het echt afzien was omdat het er supervochtig was en de schimmels dus weelderig groeiden. In 1992 ben ik afgestudeerd en ging ik werk zoeken.

Dat was met een opleiding bedrijfskunde vast niet moeilijk

Nee, er waren volop aanbiedingen van bedrijven. Maar vrienden van mijn ouders adviseerden mij om eens met Wim Brink te gaan praten en dat klikte meteen. Dat is voor mij heel belangrijk, die klik met mensen. Na een half uur zei hij, kom maar, we zoeken de goede functie wel voor je. Ik ben in 1993 gestart bij inkoop (foto), daarna inkoop en logistiek gedaan en vervolgens directeur geworden van de kantoormeubeldivisie. Daarna werd de holding opgesplitst en in 2002 ben ik naar Brink Trekhaken gegaan. In al mijn functioneren is de rode draad dat ik vrijheid van handelen moet hebben. Doelen krijg je of stel je met elkaar maar in hoe ik dat doel bereik moet ik vrij zijn.

De klik is voor jou belangrijk. Hoe bedoel je dat?

Ik ben niet zo sociaal. Niet zo geduldig. Mijn manier van werken is dat ik veel informatie tot mij neem en daarna een besluit op gevoel, op intuïtie neem. Het is voor mij nodig dat mensen om me heen op eenzelfde manier denken. Ze hoeven het niet met me eens te zijn, zeker niet. Maar ik moet een klik met hen voelen.

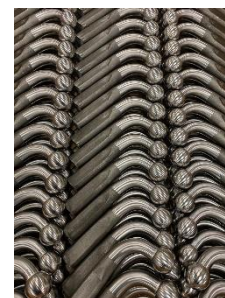

In je werk was je over de hele wereld actief. Had je nog wel tijd voor andere zaken buiten gezin en werk?

Zeker wel. Ik heb een auto-, wijn- en techniekhobby. Ik heb een oude muisgrijze Mercedes waar ik soms in rijdt. Maar die gebruikt natuurlijk wel fossiele brandstof en dat staat wel haaks op mijn streven naar duurzaamheid. Ter compensatie zijn de auto's die Alessia en ik dagelijks gebruiken al jaren elektrisch. Wijn is ook een echte hobby. Net als alles met techniek. Ik ben er trots op dat wij sinds 2019 gasloos en energieneutraal wonen.

En terugkomende op je internationale werk. Zul je dat dan niet gaan missen: van Tokyo en Sjanghai naar gemeente Meppel?

Ik heb inderdaad altijd internationaal gewerkt. En met veel pieken en dalen. In het vliegtuig slapen en daarna een pitch doen. Er ligt dan een enorme focus op die paar uur waarna je weer ontspant. Sinds 2002 heb ik een hele nieuwe markt ontwikkelt en de omzet van 10 miljoen naar 120 miljoen gebracht. Die pieken en dalen zal ik wel gaan missen denk ik. Maar het is tijd voor een nieuwe stap.

En daar komt Sterk Meppel in beeld. Straks hebben we het over je wethouderschap maar waarom stapte je bij een plaatselijke politieke partij in?

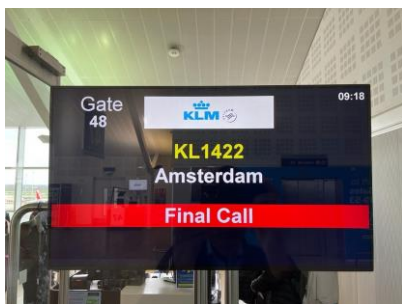
Ik was mee gaan doen met de cursus Politiek Actief die de gemeenteraad organiseerde. Vanuit ergernis. Ik kon niet fatsoenlijk op de fiets van de Oosterboer naar de binnenstad fietsen. Altijd was er wel iets. Ik wilde snappen hoe dat werkt in de gemeente. SteM kwam daarna meteen in beeld. Ik vond het een interessante partij omdat ze hele duidelijke standpunten over Meppel heeft en tegelijkertijd heel flexibel is in die standpunten. Het pluriforme karakter van de fractie sprak mij ook aan, alle landelijke stromingen zitten er in. Je kunt allemaal je mening geven en vervolgens kom je tot een standpunt. En vooral vond ik het geweldig dat je daar als nieuweling bij de fractie binnen kunt komen, ze je mening willen horen en dat ze niet alleen luisteren maar die mening ook serieus nemen. Dat is echt de kracht van SteM.

Je kwam een paar jaar later in de gemeenteraad en was o.a. woordvoerder financiën en openbare ruimte. Beviel dat?

Sterk Meppel heeft een geweldige fractie waar volop discussie is over standpunten, waar iedereen zijn of haar stem laat horen. Dus dat beviel prima. Ook het werk in de gemeenteraad is mooi en de samenwerking goed. Maar na twee jaar gemeenteraad dacht ik wel "het is voor mij niet voldoende om kritiek te hebben en kaders te stellen hoe het beter kan; ik maak liever deel uit van de oplossing. Ik vond politiek dus wel heel leuk maar wilde geen tweede termijn in de raad meer. En toen vielen er een aantal gebeurtenissen samen.

Vertel?

Ik kwam op een punt dat ik de druk die je in een bedrijf hebt om te blijven presteren niet meer prettig vond. Iedere dag vertellen wat er gisteren gerealiseerd is en wat je de dag erna denkt te realiseren. Dag na dag, week na week. Op het moment dat ik mij dat besepte kwam ook het moment in zicht dat het bedrijf weer verkocht zou worden. Ik heb toen het besluit genomen om niet verder te gaan - ook al had dat wel gekund. En toen kwam het wethouderschap ook nog eens op mijn weg waarbij ik wel in de politiek zit maar dan aan de bestuurders kant. Een perfecte samenloop van omstandigheden dus. Want ik zal het internationale zeker missen maar wat ik mooi vind is dat je als wethouder juist heel breed bezig bent in een lokale omgeving en dat je de mensen waarvoor je de dingen doet overal in die omgeving weer tegenkomt.

Wat ga jij als wethouder toevoegen aan Meppel?

Ik denk dat ik iets toe kan voegen door de manier waarop ik werk. Ik heb een andere invalshoek, een andere manier van werken dan gebruikelijk in de gemeente, doordat ik mensen in hun kracht kan zetten. Ik geef ze verantwoordelijkheid, spreek ze daar ook op aan en help ze als dat nodig is. Ik hoop dus dat ik bij kan dragen aan een andere cultuur. Dat wil het hele college trouwens. We zitten allemaal hetzelfde in de wedstrijd.

En ik heb natuurlijk een affiniteit met economie. Ik wil bedrijven verbinden en onnodige obstakels die ze voelen wegnemen. En dat is niet hetzelfde als bedrijven hun gang maar laten gaan, laat dat duidelijk zijn. Maar ik wil ondernemers leren kennen om te zien waar ze tegenaan lopen en waar mogelijk onnodige obstakels wegnemen. Welwillende ondernemers moeten de ruimte krijgen om goede dingen te doen. Bij Brink wilden we bijvoorbeeld mensen met een arbeidshandicap in dienst nemen, bijvoorbeeld de staalafdeling van Reestmond overnemen, maar alleen het gesprek erover bleek al zó lastig te voeren.

Verder is het belangrijk dat je als team werkt omdat je het niet alleen kunt. Het is dus belangrijk om met elkaar te blijven praten. Ik heb een enorme hekel aan procedures. We hebben net een heleboel voorstelrondjes gehad. Maar ik wandel liever de afdeling op of ga met de huismeester het hele pand door.

En natuurlijk zal ik veel onderwerpen die voor Sterk Meppel belangrijk zijn hoog op de agenda zetten. De fiets op één zit in mijn portefeuille. Ik wil Meppel graag veiliger maken voor fietsers.

Maar ook biodiversiteit is belangrijk. Je merkt er niet veel van maar we weten dat het essentieel is voor de toekomst van onze kinderen. Daar ga ik dus graag mee door. Maar we moeten dat wel beter uit gaan leggen. Mensen snappen soms niet dat een bepaalde vorm van onderhoud een bewuste keuze is en dat dit niet uit bezuinigingen voort komt maar belangrijk is voor onze toekomst. Ook moet de gemeente voorop lopen in energiezuinige maatregelen en dat uitdragen. We hebben een voorbeeldfunctie. Zo gebruikt het hele stadhuis met honderden medewerkers net zoveel energie als een gewoon huishouden. Dat mogen we best laten weten.

Kortom, er ligt een heleboel werk op je te wachten?

Zeker, we hebben veel uitdagingen liggen naast de dingen die ik net noemde. De financiën gaan een uitdaging worden, circulariteit, woningbouw en ga zo maar door. Maar ik heb er veel zin in om die uitdaging op te pakken met het team dat we nu binnen B & W hebben.

Namens bestuur, fractie en alle leden van Sterk Meppel wensen we Klaas veel succes toe in zijn werk voor de inwoners van Meppel.

